

[Svend Aage Jensby]

Det siges i bemærkningerne til dette lovforslag om en lempelse af våbenloven, at Folketinget i mange år har debatteret, hvad man kan gøre for gerningsmændenes, dvs. de kriminelles, retssikkerhed, og at det nu er på tide at koncentrere sig om ofrene.

Det er meget rigtigt. Det er så rigtigt, som det er sagt, men det er næsten også det eneste positive, der er i forslaget. Det er rigtigt, at 20 års kriminalpolitik i Danmark har været præget af en ensidig fokusering på de kriminelle; heri er jeg enig med forslagsstillerne. Det er ikke sket – heldigvis, kan jeg sige – med Venstres stemmer, for netop den lovlydige borgers retssikkerhed lægger vi utrolig stor vægt på.

Vi har oplevet en uhyggelig stigning i anmeldelserne vedrørende overtrædelse af straffeloven; der er tale om en fordobling på disse 20 år. Flere og flere bliver ofre for vold og indbrud i deres hjem, og der er i det hele taget en stigende frygt i befolkningen. Det skyldes ikke, som hr. Holger Graversen sagde, at nogle piger stemmer op, det er de barske realiteter; det viser tallene.

Det er ikke længe siden, vi i Retsudvalget fik et svar fra justitsministeren om de anmeldelser vedrørende voldsforbrydelser, som foreligger. Den opgørelse viste, at der i månederne januar-september er tale om en stigning på 13 pct. fra 1990 til 1991. De grove voldssager er steget med helt op til 24 pct. Det er faktiske forhold, og derfor er der behov for stramninger på forskellige områder.

Derfor støtter Venstre de lovforslag, som justitsministeren har fremsat i Folketinget. Der er tale om forslaget om anonyme vidner, som vi støtter helhjertet, og forslaget om strengere reaktion over for dem, der truer vidner. Der er tale om en mulighed for at varetægtsfængsle spritbilister, der begår uagtsomt manddrab, og om øget adgang til at dømme udeblevne. Det er fortræffelige lovforslag. Det vil lette ressourcerne hos politiet og domstolene, så vi netop kan fokusere på de andre former for grov kriminalitet, vi taler om. Vi synes, det er gode initiativer.

Også lovforslaget om en smidiggørelse af anklagemyndighedens struktur, således at vi får et mindre bureaukratisk system, vil spare nogle ressourcer, som så kan anvendes andre steder. Det tror jeg heller ikke hr. Tom Behnke som ordfører for forslagsstillerne er uenig i.

Hvis blot de øvrige partier i Folketinget vil støtte de forslag, vil vi nå et godt stykke hen ad vejen.

Jeg er enig med hr. Helge Adam Møller i, at det foreliggende lovforslag vil føre til USA-lignende tilstande. Som ordfører for Venstre er jeg imod forslaget – også af de grunde, som justitsministeren har nævnt.

Der blev nævnt nogle betragtninger fra fru Pia Kjærsgaard, som var Fremskridtspartiets ordfører, sidst man ændrede våbenloven. Jeg ser også, at fru Pia Kjærsgaard i Folketingets forhandlinger 1987-88, 1. samling, sp. 2978, har givet udtryk for, at hun imødeså nye våbentyper, og at hun dengang ville give justitsministeren øgede beføjelser til at hindre brug af sådanne. Jeg ser altså lidt disharmoni mellem den holdning, man tidligere har haft i forslagsstillerens parti, og den holdning, man her lægger for dagen.

Netop ordføreren for Fremskridtspartiet skulle jo med erfaringerne fra sin hverdag være den første til at indrømme, at den skærpelse af våbenloven, vi fik senest i 1987, har gjort det utrolig meget lettere for politiet under udøvelse af politigerningen at gribe ind over for muligt misbrug af knive og andre våben. Jeg ser ikke rigtig nogen harmoni i det foreliggende forslag, og vi kan ikke gå ind for det i Venstre.

Gert Petersen (SF):

Da SF's ordfører, fru Ebba Strange, er til møde i Den Interparlamentariske Union, har jeg påtaget mig at fremføre hendes og mine egne begrundelser for, hvorfor vi klart afviser forslaget.

Vi mener, at hvis man udstyrer folk med yderligere våben, er der en øget risiko for optrapning af volden. Vi vedtog i sin tid et skærpet forbud mod at være udstyret med kniv. Forud for vedtagelsen fremgik det af mange udsagn – især fra unge mænd der blev spurgt, hvorfor de tog kniv med, når de gik i byen – at det var for at forsvare sig i tilfælde af overgreb. Det er en kendsgerning, at langt den største del af volden udspiller sig på særlige steder med yngre mænd som både ofre og gerningsmænd.

Alligevel fandt vi forbudet mod knive velbegrunder, for sagen er jo, at næsten ethvert våben, der kaldes forsvarsvåben, også kan anvendes som angrebsvåben. Og en tåregasdåse f.eks. vil da være et udmærket middel til at